

старый-а завѣтъ е Моисей напoманѣлъ на израильтани-тѣ заповѣди-тѣ божіи — въ второзаконіе-то — догдѣ не е ги былъ дръгій Исусъ Навинъ превелъ презъ Иордана въ обѣтованнѣ-тѣ земнѣ.

Такива сѣ три-тѣ пѣрки дене на велика-та недѣла; тѣ сѣ еднакви по службѣ-тѣ божіи; но три-тѣ послѣдни весма сѣ разликуватъ едниъ отъ дръгійъ сѣсз молитвы-тѣ и обичаи-тѣ, кои-то сѣ наредени споредъ онока, що сѣ въ нѣкой отъ тѣхъ споманѣва.

Тази промѣна зафаца още на утрениѣ въ великій четвъртъкъ, на кон-то сѣ нечетъ вече псалтирь-а, както въ дръги-тѣ дене; и подиръ евангеліе-то отъ Лукъ за тайнѣ-тѣ вечернѣ вмѣсто канонъ-а на светаго Космо, въ кой-то сѣ та (тайната вечерѣ) пѣе дохожда трѣодъ-а на честный-а постъ. На пѣрвый-а часъ четъ сѣ пророчество-то ереміево за страданіе-то господне: „азъ, като агне невинно кое-то водѣтъ да заколѣтъ, не примѣчавахъ, че сѣ ми намислили зло, дѣмаючи: дойдете, да хвърлимъ дѣрво въ неговъ-а хлѣвъ, за да го истребимъ отъ земнѣ-тѣ на живы-тѣ, за да мѣ сѣ не споманѣва вече име-то.“

За тока пророкъва и Исаіа на вечернѣ-тѣ, кон-то бѣва въ тойзи день заедно съ лютергій-тѣ на великаго Василіа, защото вечерньо-то време сѣ съглашава сѣсз самѣ-тѣ тайнѣ вечернѣ: „господь ми дава искусенъ изыкъ, да знамъ, кога трѣба да река рѣчь. Додохъ плещи да мѣ бѣжатъ, и страны-тѣ си да мѣ забшаватъ, а и лице-то си